

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: **Ing. P. Ď., H.**, zastúpený advokátkou *JUDr. A. Ch.*, so sídlom Z. X., B., proti žalovanému: **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, Župné nám. č. 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a fiktívneho rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný rozhodol o rozklade žalobcu zo dňa 14. januára 2008 proti fiktívnemu rozhodnutiu žalovaného, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 72/2008 -58 zo dňa 25. mája 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 72/2008-58 zo dňa 25. mája 2011 **p o t v r d u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd sa zaoberal najmä otázkou, či postupom žalovaného správneho orgánu v konaní o žalobcovej žiadosti o sprístupnenie informácií došlo k ukráteniu žalobcu na jeho právach.

Krajský súd uviedol, že je naďalej toho názoru, že v konaní začatom na základe žiadosti o sprístupnenie informácií dostal žalobca všetky relevantné informácie, ktoré vo svojej žiadosti požadoval, hoci nie od žalovaného, ktorému svoju žiadosť adresoval, ale od Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „GR ZVJS“), ktorému žalovaný žalobcovu žiadosť postúpil. Podľa názoru krajského súdu žalovaný nezostal po doručení žalobcovej žiadosti nečinný, pretože predmetnú žiadosť bezodkladne postúpil inštitúcii kompetentnej k jej vybaveniu, ktorá žalobcovi požadované informácie sprístupnila vyčerpávajúcim spôsobom a v zákonnej lehote. Krajský súd pre posúdenie zákonnosti postupu konajúcich orgánov považoval za rozhodujúcu skutočnosť, že GR ZVJS, ktorému bola táto žiadosť postúpená, tejto žiadosti v celom rozsahu vyhovel. Účel zákona o slobodnom prístupe k informáciám bol teda vo vzťahu k žalobcovi naplnený. Podľa názoru krajského súdu by sa totiž obsah sprístupnenej informácie nijako nezmenil ani v prípade, že by žiadosť vybavil žalovaný. Krajský súd preto v postúpení žalobcovej žiadosti na GR ZVJS nevidel dôvod, pre ktorý by mal byť žalobca dotknutý na svojich právach. Za vadu konania považoval však tú skutočnosť, že oznámenie o postúpení žiadosti zaslal žalovaný žalobcovi oneskorene, až po vybavení žiadosti, avšak vzhľadom na zmysel a účel právnej úpravy sprístupňovania informácií táto vada nemohla znamenať taký zásah do žalobcových práv, ktorý by mal za následok nezákonnosť celého procesu sprístupňovania ním požadovaných informácií.

Krajský súd ďalej uviedol, že nemohla ani nastať fikcia rozhodnutia žalovaného o zamietnutí žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií, proti ktorému by bolo možné podať rozklad, pretože pre naplnenie fikcie vydania zamietavého rozhodnutia o žiadosti o sprístupnenie informácií sa vyžaduje nečinnosť povinnej osoby, ku ktorej v danom prípade nedošlo. Z rovnakých dôvodov nenastala podľa právneho názoru krajského súdu ani fikcia rozhodnutia ministra spravodlivosti SR, ktorým by zamietol rozklad a prvostupňové fiktívne rozhodnutie žalovaného potvrdil.

Súd konštatoval, že žalovaný, aj napriek doručenej výzve, nepredložil počas celého konania administratívny spis k danej veci. Podľa jeho názoru však táto skutočnosť nemala v danom prípade za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu a neodôvodňovala postup súdu podľa ust. § 250j ods. 3 O.s.p., pretože všetky listiny týkajúce sa konania o žalobcovej žiadosti o sprístupnenie informácií mal súd

k dispozícii od žalobcu. Krajský súd vec meritórne prejednal, zastávajúc názor, že procesný záver súdu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nepredloženie administratívnych spisov, za daných okolností, by bol zbytočným formalizmom.

Žalobca proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a to v zmysle § 205 ods. 2, písm. a/, b/, c/, d/, f/ a ust. § 221 ods. 1, písm. h/, ods. 3 O.s.p. Alternatívne navrhoval v zmysle § 250ja ods. 4 O.s.p. zrušiť napadnuté fiktívne rozhodnutie žalovaného a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania žalobca vytýkal krajskému súdu, že napadnutým rozsudkom nerešpektoval právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky („ďalej len „NS SR“), ktorý uznesením zo dňa 26.1.2011, sp. zn. 6 Sži/3/2010 zrušil predchádzajúce rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.6.2010, sp. zn. 2S 72/08-39 a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodol bez toho, aby sa oboznámil so spisovým materiálom žalovaného správneho orgánu. Namietal, že krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vychádzal z nepodloženého predpokladu, že obsah spisu žalovaného správneho orgánu mu je známy, hoci mu nebol predložený, boli mu známe len dôkazy predložené žalobcom, avšak nemal k dispozícii napríklad doručenky, resp. iné doklady, na základe ktorých bolo napr. odôvodnené postúpenie veci inej osobe.

Uviedol, že so žiadosťou o informáciu sa obrátil na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) z toho dôvodu, že ako odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody mal o.i. pochybnosti o aplikácii § 38 zák. č. 475/2005 Z. z. a chcel zistiť, či toto rezortne príslušné ministerstvo vychádza z rovnakých informácií pri aplikácii citovaného ustanovenia ako ním riadené GR ZVJS. Podľa názoru žalobcu prvostupňový súd ničím neodôvodnene predpokladal, že žalovaný správny orgán by mu poskytol zhodnú informáciu, ako mu bola poskytnutá GR ZVJS.

Dôvodil, že prvostupňový súd z nesprávne zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávny záver, že mu bola poskytnutá žiadaná informácia a teda, že nedošlo k ukráteniu na jeho právach, hoci opak je pravdou, keďže do dnešného dňa nevie, či žalovaný správny orgán a ním riadené GR ZVJS vychádzajú pri aplikácii ust. § 38 ZVTOS z rovnakých predpokladov.

Ďalej namietal postup žalovaného, keď ako povinná osoba postúpil vec inému správne mu orgánu, hoci požadovanú informáciu musel mať a mal k dispozícii, konal teda bez zákonnej licencie, v rozpore s § 15 zákona č. 211/2000 Z. z., pričom mu, rovnako

v rozpore s citovaným ustanovením, neoznámil túto skutočnosť v zákonnej lehote. Mal za to, že žalovaný porušil procesné ustanovenia pri vybavovaní jeho žiadosti o informáciu, ale predovšetkým túto informáciu mu neposkytol.

Záverom odvolania uviedol, že informáciu žiadal od žalovaného práve preto, že názor a aplikačná prax zložiek v jeho rezorte mu bola známa, a teda posúdenie žiadosti (okrem toho, že je nezákonné) mu z vecnej stránky neumožnilo získať informáciu od ústredného orgánu štátnej správy tak, aby ju mohol konfrontovať s praxou podriadených zložiek a využiť ju na ochranu svojich práv, čo je jeden z cieľov a poslání zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

V dôvodoch vyjadrenia uviedol, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za vecne správne a zákonné. Stotožnil sa so závermi krajského súdu v tom, že v žiadnom smere nedošlo konaním žalovaného k zásahu do práv žalobcu, boli mu poskytnuté informácie, ktoré požadoval, a teda účel predmetného zákona bol vo vzťahu k žalobcovi naplnený bez ohľadu na to, od akého subjektu požadované informácie dostal. K námietke žalobcu týkajúcej sa absentujúceho preskúmania administratívneho spisu uviedol, že z ust. § 250j ods. 3 veta prvá O.s.p.: „*súd zruší napadnuté rozhodnutie ..., ak ... rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené.*“ nevyplýva, že súd je povinný zrušiť každé rozhodnutie z dôvodu nepredloženia administratívneho spisu, ale len také rozhodnutie, ktoré je z dôvodu nepredloženia spisu nepreskúmateľné. Vyslovil názor, že v danom prípade bol postup žalovaného zrejmy z dokladov predložených v konaní žalobcom a akýkoľvek obsah príslušného administratívneho spisu žalovaného by nič nemenil na skutkových zisteniach, ktoré súd ustálil na základe podkladov predložených žalobcom. Na základe dôvodov uvedených vo vyjadrení mal žalovaný za to, že prvostupňový súd rozhodol vo veci správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 veta prvá) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1,

3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti fiktívneho rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný rozhodol o rozklade žalobcu zo dňa 14. januára 2008 proti fiktívnemu rozhodnutiu žalovaného o neposkytnutí žiadaných informácií, a súčasne jeho zrušenia a vrátenia mu veci na ďalšie konanie, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal postup žalovaného správneho orgánu najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť postupu žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je postup a fiktívne rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým vybavoval žiadosť žalobcu o poskytnutie informácie zo dňa 16.12.2007 v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Senát odvolacieho súdu vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa v podstate odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, s poukazom na to, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, veta prvá, O.s.p.).

Odvolačí súd z predloženého spisu krajského súdu zistil, že žalobca žiadal o poskytnutie informácií Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosťou o informácie zo dňa 16.12.2007. Ministerstvo spravodlivosti postúpilo žiadosť o informácie na vybavenie GR ZVJS, ktoré žiadosť vybavilo poskytnutím informácií zo dňa 4.1.2008, prijaté žalobcom dňa 8.1.2008.

Žalobca podal rozklad proti rozhodnutiu ministerstva spravodlivosti dňa 14.1.2008, v ktorom uviedol, že o poskytnutie predmetných informácií žiadal ministerstvo spravodlivosti vedome, nakoľko ho zaujíma stanovisko ministerstva, nie GR ZVJS, ktoré už pozná z praxe.

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky v oznámení o vybavení žiadosti o poskytnutie informácie zo dňa 21.1.2007 (v oznámení sa uvádza nesprávne rok 2007, keďže správne mal byť uvedený rok 2008) žalobcu informovalo o tom, že jeho žiadosť bola vybavená v zákonom stanovenej lehote jej postúpením GR ZVJS, nedopatrením sa však stalo, že upovedomenie o tomto postúpení nebolo žalobcovi zaslané, za čo sa dodatočne ospravedlnili. Tiež uviedlo, že žalobcovu žiadosť nemožno hodnotiť ako rozklad, keďže informácie boli žalobcovi poskytnuté.

Žalobca návrhom zo dňa 31.3.2008 podaným na Krajský súd v Bratislave žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorým žalovaný rozhodol o rozklade žalobcu zo dňa 14. januára 2008, ktorým nebolo vyhovené jeho žiadosti zo dňa 16.12.2007 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, súčasne žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorým nebolo vyhovené jeho žiadosti zo dňa 16.12.2007. V tomto návrhu namietal nezákonnosť postúpenia jeho žiadosti zo dňa 16.12.2007 Ministerstvom spravodlivosti SR GR ZVJS. Tvrdil, že požadované informácie mu ministerstvom neboli poskytnuté, nakoľko od neho nedostal žiadne rozhodnutie o jeho rozklade, ani žiadne upovedomenie o jeho vybavení lege artis. O informácie žiadal ministerstvo spravodlivosti vedome, keďže ho zaujímala jeho civilná odpoveď a nie odpoveď z pohľadu ozbrojenej zločky, ktorú poznal z ich aplikačnej praxe.

K návrhu – žalobe, podal písomné vyjadrenie žalovaný - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Navrhoval návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť.

V dôvodoch vyjadrenia uviedol, že predmetný návrh považuje za neopodstatnený, vysloviac názor, že v celom navrhovateľom napadnutom konaní bolo zo strany odporcu ako správneho orgánu postupované na základe zákona a v jeho medziach. Poukázal na to, že z doručeného návrhu na preskúmanie rozhodnutia, teda žaloby, nie je zrejmé, preskúmanie ktorého rozhodnutia navrhovateľ navrhuje vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie nie je správne označené.

Žalobca k predmetnej veci zaujal stanovisko vo vyjadrení zo dňa 2.4.2010. Zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach, teda že na postúpenie žiadosti neexistoval zákonný dôvod podľa § 15 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z. a ani o tomto kroku žalovaný žalobcu neinformoval v zákonnej lehote. K námietke neurčitosti označenia napadnutých rozhodnutí žalobca uviedol, že sú dostatočne určité, k relatívnej neurčitosti došlo jedine v dôsledku toho, že ide o rozhodnutia fiktívne, predpokladané, ako dôsledok nečinnosti správnych orgánov.

Krajský súd prvýkrát vo veci rozhodol uznesením č. k. 2 S 72/08-39 zo dňa 23.6.2010, ktorým konanie zastavil podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa v danej veci dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre preskúmanie veci v merite, pretože žalobu podala neoprávnená osoba, keď u žalobcu k žiadnej ujme na jeho právach nedošlo, pretože

informácie boli žalobcovi sprístupnené v požadovanom rozsahu kompetentnou povinnou osobou.

Na základe odvolania žalobcu proti tomuto uzneseniu krajského súdu Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 6SŽi/3/2010 zo dňa 26.1.2011 napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 1 zákona č. 211/2000 Z. z. účinného v čase podanej žiadosti žalobcu (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“) tento zákon upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 14 zákona č. 211/2000 Z. z. žiadosť možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom. Zo žiadosti musí byť zrejmé, ktorej povinnej osobe je určená, meno, priezvisko, názov alebo obchodné meno žiadateľa, jeho adresa pobytu alebo sídlo, ktorých informácií sa žiadosť týka a aký spôsob sprístupnenia informácií žiadateľ navrhuje. Ak žiadosť nemá predpísané náležitosti uvedené v odseku 2, povinná osoba bezodkladne vyzve žiadateľa, aby v určenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní, neúplnú žiadosť doplnil. Poučí žiadateľa aj o tom, ako treba doplnenie urobiť. Ak napriek výzve povinnej osoby žiadateľ žiadosť nedoplní a informáciu nemožno pre tento nedostatok sprístupniť, povinná osoba žiadosť odloží. Žiadosť je podaná dňom, keď bola oznámená povinnej osobe príslušnej vo veci konať. Na žiadosť povinná osoba písomne potvrdí podanie žiadosti a oznámi predpokladanú výšku úhrady za sprístupnenie informácie.

Podľa § 15 zákona č. 211/2000 Z. z. ak povinná osoba, ku ktorej žiadosť smeruje, nemá požadované informácie k dispozícii a ak má vedomosť o tom, kde možno požadovanú informáciu získať, postúpi žiadosť do piatich dní odo dňa doručenia žiadosti povinnej osobe, ktorá má požadované informácie k dispozícii, inak žiadosť odmietne rozhodnutím (§ 18). Postúpenie žiadosti povinná osoba bezodkladne oznámi žiadateľovi. Lehota na vybavenie žiadosti začína plynúť znovu dňom, keď povinná osoba dostala postúpenú žiadosť.

Podľa § 18 zákona č. 211/2000 Z. z. ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 v zákonom stanovenej lehote, urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok. Ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3). Ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17). Ak povinná osoba (§ 2 ods. 3) žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, dá bezodkladne, najneskôr do troch dní, osobe, ktorá ju založila alebo s ktorou uzavrela zmluvu o plnení úloh na úseku starostlivosti o životné prostredie, podnet na vydanie rozhodnutia (ods. 2).

Podľa § 19 zákona č. 211/2000 Z. z. proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať. O odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy. Odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty

na vydanie rozhodnutia. Rozhodnutie o odmietnutí žiadosti možno preskúmať v súdnom konaní podľa osobitného zákona.

Senát odvolacieho súdu po preskúmaní danej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán v konaní o poskytnutie informácií na základe žiadosti žalobcu zo dňa 16.12.2007 postupoval v intenciách citovanej právnej normy ustanovenej v § 15 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. a preto v danom prípade nenastala fikcia vydania zamietajúceho rozhodnutia žalovaného správneho orgánu podľa § 18 ods. 3 uvedeného zákona a ani fikcia vydania rozhodnutia o rozklade v zmysle § 19 ods. 3 tohto zákona. Žalovaný v konaní o poskytnutie informácie však pochybil, keď postúpenie žiadosti žalobcovi neoznámil v lehote podľa § 15 ods. 2 zákona, t.j. bezodkladne, ktoré pochybenie nemá však za následok nezákonnosť celého procesu prístupňovania ním požadovaných informácií.

Zo skutkových okolností v danom prípade je zrejmé, že žalobca v žiadosti podanej ministerstvu spravodlivosti zo dňa 16.12.2007 sa pýtal okrem existencie právnych predpisov, aj na konkrétne oprávnenia príslušníkov ZVJS pri aplikácii jednotlivých ustanovení konkrétneho právneho predpisu v praxi a to zákona č. 475/2005 Z. z., podzákonné usmernenie na výklad zákona č. 475/2005 a právna úprava upravujúca zabezpečenie práva odsúdeného na dosiahnutie vysokoškolského vzdelania. Skutočnosti, ktoré žalobca tvrdil v žalobe a z ktorých dôvodov žiadal o poskytnutie žiadaných informácií predmetnou žiadosťou práve od žalovaného správneho orgánu z tejto jeho žiadosti nevyplývali. Vzhľadom na uvedené vychádzajúc z obsahu predmetnej žiadosti a zo znenia jednotlivých otázok, na ktoré žalobca žiadal poskytnúť informáciu od ministerstva spravodlivosti, úsudok ministerstva spravodlivosti možno považovať za správny, že povinnou osobou na poskytnutie informácií na žiadané otázky v žiadosti žalobcu je GR ZVJS, ktorému bezodkladne žiadosť aj postúpilo, keďže kladené otázky v žiadosti sa týkali aplikácii zákona 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov a žiadateľ v čase podania žiadosti bol vo výkone trestu, teda žalovaný postúpil žiadosť pre danú oblasť špecializovanej povinnej osobe. Zo skutkových okolností v danom prípade, ktoré taktiež nie sú sporné, vyplýva, že GR ZVJS v zákonnej lehote na otázky žalobcu odpovedalo a žiadané informácie mu poskytlo.

Z uvedených dôvodov aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa v danom prípade žalovaný v konaní začatom na základe žiadosti žalobcu o poskytnutie informácie nebol nečinný, žiadosť vybavil jej postúpením povinnej osobe, ktorá

v lehote žalobcovi žiadané informácie aj poskytla a preto v danom prípade nenastali zákonné podmienky pre vydanie fiktívneho zamietajúceho rozhodnutia v zmysle § 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. a pokiaľ aj žalobca podal rozklad proti fiktívnemu rozhodnutiu, neboli splnené ani zákonné podmienky na vydanie fiktívneho rozhodnutia o rozklade v zmysle § 19 ods. 3 uvedeného zákona, o ktorej skutočnosti žalovaný informoval žalobcu listom zo dňa 21.1.2007 (správne 2008).

Senát odvolacieho súdu tvrdenie žalobcu, že informácie žiadal od ministerstva spravodlivosti práve z dôvodu, že ho zaujímala jeho civilná odpoveď a nie odpoveď z pohľadu ozbrojenej zločky, ktorú pozná z ich aplikačnej praxe, považoval za právne irelevantné. Účelom zákona o slobodnom prístupe k informáciám je upraviť podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám. Žalobcovi na jeho položené otázky v žiadosti zo dňa 16.12.2007 boli poskytnuté informácie GR ZVJS, ktorý pre daný prípad spĺňa zákonné podmienky povinnej osoby, keďže mu zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb v zmysle právnej úpravy ustanovenej zákonom č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, teda v oblasti kladených otázok. Z uvedených dôvodov poskytnutím informácií žalobcovi povinnou osobou, ktorej bola jeho žiadosť postúpená, bol v danom prípade dosiahnutý účel zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že krajský súd v napadnutom rozsudku nerešpektoval právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v uznesení zo dňa 26.1.2011, sp. zn. 6 Sži/3/2010 a rozhodol bez toho, aby sa oboznámil so spisovým materiálom žalovaného správneho orgánu, senát odvolacieho súdu nepovažoval ani túto jeho námietku za dôvodnú. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že krajský súd nerešpektoval názor najvyššieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení, keďže súd prvého stupňa prvým rozhodnutím vo veci konanie zastavil z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, keď u neho nezistil, že by fiktívnymi rozhodnutiami žalovaného bol ukrátený na svojich právach a rozsudkom napadnutým odvolaním krajský súd práve postupom v zmysle názoru najvyššieho súdu žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď na základe skutkových zistení dospel k záveru, že u žalobcu nemohlo dôjsť k žiadnej ujme na jeho právach.

Odvolací súd súhlasí s konštatovaním súdu prvého stupňa, že vzhľadom na osobitosť daného prípadu striktné vyžadovanie administratívneho spisu od žalovaného by bolo

formalizmom. Predpokladom zrušenia napadnutého rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250j ods. 3 O.s.p. je zistenie súdu, že rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Zo skutkových okolností v danom prípade vyplýva, že žiadosť žalobcu zo dňa 16.12.2007 žalovaný správny orgán bezodkladne v zmysle zákona postúpilo GR ZVJS ako príslušnej povinnej osobe, ktorá v zmysle jeho žiadosti mu informácie aj poskytla, v dôsledku čoho nenastali zákonné podmienky pre vydanie fiktívnych rozhodnutí žalovaného a tým ani zákonný predpoklad ich súdneho prieskumu. Z uvedených dôvodov administratívny spis žalovaného teda by ani nebol spôsobilý vnieť také skutkové zistenia, ktoré by mohli mať vplyv na posúdenie zákonnosti postupu žalovaného správneho orgánu.

Pokiaľ žalobca v závere odvolania uviedol, že informáciu žiadal od žalovaného práve preto, že názor a aplikačná prax zložiek v rezorte ministerstva spravodlivosti mu bola známa, a teda posúdenie žiadosti (okrem toho, že je nezákonné) mu z vecnej stránky neumožnilo získať informáciu od ústredného orgánu štátnej správy tak, aby ju mohol konfrontovať s praxou podriadených zložiek a využiť ju na ochranu svojich práv, čo je jeden z cieľov a poslání zákona o slobodnom prístupe k informáciám, odvolací súd ani na takéto jeho tvrdenie nemohol prihliadnuť. V tejto súvislosti odvolací súd dáva žalobcovi do pozornosti, že pre rozhodovanie súdu v rámci súdneho prieskumu je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia žalovaného správneho orgánu (aj fiktívneho rozhodnutia). Z uvedených dôvodov pre súd bol rozhodujúci skutkový stav, na základe ktorého sa konalo o žiadosti žalobcu zo dňa 16.12.2007, pričom z konania ako aj so samotnej žiadosti uvedené tvrdenia žalobcu nevyplývali.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu dôvodov namietaných žalobcom v odvolaní, dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa žalobu zamietol, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Odvolací súd žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože bol v tomto konaní

neúspešný.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 20. júna 2012

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth